ՆՇԻ Ր ՀԱՅ ՄԱՏԵՆԱԳԻՐ-ԹԵԱՆ

ՏԱՐ—ԲԱԶՄԱՐ ԳԻՒ ԱԲԱՂԱԲԻ ԲՆԱԿՈՒԹԵԱՆ ՍԿԶԲՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Գ.

Այս հաշուառեր, զոր Փ՛ր Ա՛նմէթ Բուլերէն յափշտակած էր, բաւական բնդարձակ էր։ Փէդրի ա՛ռան ջոջ Տ-նիկի ժողովուրդէն 14 ընտանիք Փիր Ա՛նմէթ իր հետ ուենալով իր արդէն յանձնեց. առանք երկրագործ բլլալով գրէթէ ամէն ընդհէդն կը հատագրին անդ մը ուր կընդ-ին նաև իրենց կալը. այդ ուենն է որ կոչուեցաւ Եօսիա։ Իսկ Փէդրո Ա՛կան չատ կրսերներ իր մշակներէն (ազգատոհմը տարած 40 ընտանիքը) անունց տիրոջ հետ տարած էր, որպէսզի անոնց հոգեւոր պէտքերը հոգայ, Քահանային կանխիկ վճարումով Քարակ ալ տանուենց։ Ա՛նկէ զատ մշակներուն հոգեւոր մխիթարութեան և անոնց իր մօտ ուենալու պահանջութեան համար փոքրիկ մատուռ մը չինուց որուն անունը դրինք Ս. Նշան։

Նաւակատիքն դրինք Տրէ (ապրիլ) ամսոյն 1 ին։ Մեր այն պանդխտութենէն առաջ՝ մինչև յիշեալ 40 տան Փէդրի Ա՛կային ազգատոհմը, երթալ Ցոյներր կը կատարեն հզոր տօներր դրէթէ։

Բայց երբ մեր խնդրուածքները անառաւ Ա՛կան անոր տիրոջ յարկեալ և իրր այն՝ նոյն այդ 40 տուն Ջոջ Տ-նիկի մարդկերն քահանայով միասին իր ազգատոհմին կեդրոնը բնակեցաց. զուլով Ցոյներուն, չատ կը խորչէր անոնցմէ։ Երեմնաև ազգատոհմ ու դող էին։ Ցոյներէն չատերը։ ընդ «Բանդալի ու Թասլիմի» լեռները կը բնակէին — նոյն բառերը մեր լեզուով «Տուն Առաուտանդի» կը թարգմանուի — ասոնք չատ վնասակար էին թէ մեղի և թէ օտարներուն։

Քանի մը անգամ մեր հոգեւոր հայրը Տ. Կարապետ, կը խնամանէր մեր իշխան Փէդրի ա՛ման, որ զանունք հալածէ այդ վտարեալն և մեզի յանձնէ նոյն այդ լեռները։ Քահանայի խնդիրը ազդող կը նկատէր, պատճառաբանութիւնը վատագի մէջ էր այդ միջոցին, յայտնի կը տեսնուէր ազգատոհմը կործանումը, երբ որ վերոյիշեալ անունց տէրութիւնը, (կրսեր Փէդրի ա՛կան) ասոնք ամէնքը (յիներր) կամ կայրենք կամ ի՛ագործենք և կամ կը չարենք։ ուրիշ խնդիր, նէթ ուզեն անունք կեանքնին խաբեակ, կրնան ապրիլ մշակ ընդունելով սուրբ կրօնքը սուրբ և Մեծ Մարգարէին Մուհամմէտի։

Ռնժ (1440) Քաւակատին մեր պանդխտութեան հինգերորդ տարին։ Կ՛սկսինք իմաչ կրչուած քաղաքին 80 ընտանիք ազգատոհմներուն առաջ չարչարանքներուն չը դիմանալով, մեր մտա զալքերին, առանք չատ կը խրտչէին յիներէն, այնպէս որ, կուզէին զանունք ողջ ողջ յոչնակել, այլև։ Հայոց բարեկամ Փէդրի ա՛ման չատ ուրախացաւ, երբ որ զանունք քաշ ու պատերազմել տեսաւ, ուստի տարաւ բնակեցուց զանունք «Դասլիմի» լեռները, իր որդւոյն Ագա Իւ-Քէրիմի կալուածներուն հրակից տանար։ Մինչև կը քաջալերէր հայերը որ ամէնօրէն կռուին յոյներուն դէմ։ Ռնժե (1445) Քաւին հայեր և Քարքեր խռով խռով, Փոքր Ասիա կը զաղթէին և կը դիմէին Բիւթանիոյ կողմերը, իսկ տեղւոյն յոյները կը մնէին իրենց բնակարանքն. այդպիսով քաղաքներ ամայացան։ Ատենց տեղ հայերը կը բնակէին, իսկ Քարքերը յատուկ գիւղեր կը կազմէին։ Յոյներ ալ եկան ի Մուհամէտի կրօնքը ընդունելով և սատ չունէին։

(Կը չարունակուի) Ս. Բ. Գ.

—»—

Ա Ն Ց Ն Ո Ղ Ք Ե Ա Ր Ք

ԻԹԼԱՖԱԿԱՆ ՄՏԱՑՈՒԹԻՒՆԸ

Վերջապէս անցած ուրբաթ օր տեղի ունեցաւ պատճառական բացումը տեղւոյս Իթլիաֆական քլիսային, ուր փութացած էին ներկայ գտնուիլ... բոլոր վաճառատուները, ինչպէս նաև իրաւ ու քրիստոնեայ չէրեմիճները, այնպէս որ չորեքշաբի լեղուները դիտել կուտան թէ՝ այդ քլուպը փոխանակ Իթլիաֆականներու քլուպ կոչելու աւելի պատշաճ պիտի բլլար յորջորջել ... վաճառատուներու քլուպ։

Եւ սակայն այդ քլուպին անունը չէ որ մեզ կը չահագրգռէ, ո՛չ, երբէք, այլ անոր բացման հանդէսին մէջ Իթլիաֆական լիտրի մը Օսմ. կայսրութեան բարկացուցիչ ազգերու մասին յայտնած վերաբերմունքն ու անարդական մրտածութիւնը։

Լսեցէ՛ք ա՛յ արարներ, պարանացիներ, հայեր, յոյներ, և նէթ մինչև հիմա չէիք դիտեր, դիտցէք ամէ՛ն թէ՝ այդ Իթլիաֆական հէրիֆին կայ ծիւրմի «Քուրքը Օսմ. կայսրութիւն կոչուղ մարմինն զուարթ է եղեր, արարը՝ աղ ձեռքը, պարանացին՝ ձախ ձեռքը, հայը՝ աջ ոտքը, յոյնը՝ ձախ ոտքը, » հատաս հրեան. — ան ալ... ինչ որ անդին կը մնայ, հարկաւ։

«Տիրող» ի և «տիրուող» ի գաղտնիքը չակատին։ ուր մնաց հապա Իթլիաֆի ծրագրական ազգերու հաւասարութիւնը։

Մեր գիտցած բնակարանական կամ կազմախօսութեան մէջ երբէք հատատարութիւն չը կայ զլուխին ու ձեռքերուն, ոտքերուն մէջ։ Գլուխը կը հրամայէ, իսկ ձեռքերն ու ոտքերը կը հնազանդին անոր մեքենաբար։ Եւ ևթէ այդ անսակ գլուխներ են որ պիտի հրամայեն մեզի, վայ է մեզ... մեր գլուխն։

Այդ նմանութիւնը սակայն գուցէ կատարեալապէս ճիշտ բլլայ... Քուրք Իթլիաֆական և հայ, յոյն և այլն Իթլիաֆականներուն համար միայն։

Այդ առն ըսելիք չունինք. cela va sans dire արդէն։

ԱՅԼ ԱՌԱԿ ԼՈՒԱՐՈՒԹ

Ուրիշ Իթլիաֆական մըն ալ — բանակ չուզեր, միշտ փաթթոցաւոր — երբ ծանօթ ազգային մը հարցուցեր է իրեն թէ ինչ պիտի ընէ Իթլիաֆիր եթէ, Աստուած չընէ, յաշտի ու կռուտարատութեան գլուխը անցնի, պատասխաներ է ամէնայն ... երկիւղածութեամբ.

— «Էդանը մուհամմէտիէն»ի գաղտուկ լուսն պէս խլամ եղոզը մկրիւ պիտի վազէ, իսկ հեղեղչիները զանգաղնները զարնուելուն պէս՝ ամէն քրիստոնեայ՝ ի լեղգի ... »

Ահա երանելի քաղաքական կատակութիւն մը որ կը խորհի թէ այս երանելի երկրին մէջ ընելիք ա՛յ ուրիշ բան չէ մնացած և պէտք է անյապաղ օրէնքներ քուէարկել ... մկրիւ ու հեղեղչի երթալու։ Այդ գլուխներուն ուրիշ բան կաթիլ է մրմէ ապասել արդէն։ ուրիշ բան մը սակայն, աղէկ մտաբ բնակարանի որ գ, կէնճեանի գազաթիարը այդ տեղուանքն է, իրր Իթլիաֆական, հեղ պինդը... Տէրաէր մ՛չ լինինք երեսխոհան ըլլալ չի յաշտ պատագային, որպէսզի էթէ Օսմ. բարեմէհէթ չը կրնայ երթալ, դէթ առաւ իրիկուն ուղածին չափ... հեղեղչի կերթայ, համաձայն Իթլիաֆի... Նուազագոյն պահանջներուն ։

ԲԱՑ ՆԱՄԱԿԻՍ ԵՏՔ...ԴՈՑ ՆԱՄԱԿ

«Բիւթանիա»-ի նախորդ թիւով «Խառաբակուան Առաւ-Բազար» խորագրին տակ բաց նամակ մը ուղղած էի քաղաքիս Քաղաքապետութեան։ Այդ բաց նամակը, քիչ մնաց... փորձանք պիտի բանար գլուխս։ Գիտէի թէ չատ մը բաներու բացը փորձանք կը բերէն մարդուս գլուխը, բայց չիտակը չէի գիտեր թէ նամակի մը, այդ անմեղ թուղթի կտորին, բացն ալ խելք մտքէ չանցած փորձանքներ կրնայ առեղծել գրողին համար...։

Ծակ գլուխ բլլալուս համար քիչ մնաց որ... առաջ փառաջ ծակը մըտնէի։

digitised by A.R.A.R.@